

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XIX. De consilio maiorum, & de fidelitate Vuirischardi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Si voluntatis eorum sit, tenere fidem, quæ ad baptismum spectat, vel non? Illis autem, se tenere velle, constanter affirmantibus: Episcopus; Si, inquit, Christiani esse vultis, & fidem seruare baptismi, istos non baptizatos & infideles pueri baptizati, non baptizatos à se abieccere, & abominari coeperunt, nulla eis iudi societate communicantes. Itaque videre pulchrum erat, quomodo hi de professione Christiani nominis gloriantes, familiarius agere, & audius intueri, & audire Doctorem etiam inter ludos suos; illi autem, quasi de infidelitate confusi & exterriti longius stare solerent. Sed Pater optimus, & credentes miti sermone ad fidem plenius pro ipsorum capacitatem instruxit; non credentes verò ad credendum tam diu exhortabatur, quo usque se baptizari, & Christianos fieri omnes flagitarent.

De consilio maiorum, & fidelitate Witschaci.

CAPUT XIX.

Nterim verò maiores natu & sapientiores qui-
que de rebus istis altius inter se tractaturi con-
federant, & à mane usque ad medium noctis huic
deliberationi vacantes de salute propria & to-
tius populi, de statu ciuitatis & conseruatione patriæ, secun-
dam prudentiam seculi diligenter disputabant: præcipue au-
tem vniuersa, quæ Ottonis erant dicta vel facta, diligenter tru-
sinabant, & mediante Spiritu sancto, in hanc sententiam om-
nium consilium ei breuiter insinuans. Dein etiam collectis
verbo consilium soluunt.

Vuitschacus autem, qui omnibus his intererat, nocte ipsa
cum paucis ad Episcopum veniens, optatum nuncium afferit,
omne consilium ei breuiter insinuans. Dein etiam collectis

*pueri baptizati segregantur
se à non baptizatis.*

Edict. Canis. cap. 18.

*Sermones rediunt ad sanum
mentem.*

ad Episcopū Clericis & aliis familiaribus, omnia, quæ audierat, quæque in concilio de ipso dicta fuerant, scilicet ordinem liberationis ipsius, qui loquebatur, & de miraculo, quod hastas vibrantes contra Episcopum, pridie obrigerat; &, quod adhuc latebat Episcopum, quando ad Ecclesiam cum ministris per plateam præparatus incedebat, tantus splendor vestium apparuit, ut maligni homines, qui ad eum necandum ex insidiis veniebant, nimis claritatis aspectu in fugam, territi ac turbati, versi fuerint; denique virum illum, vitum Belial sacerdotem, qui ei concionanti ad populum, impedimento fuerat, ab ipsis ciuibus electum nunciat. Porro apud eos eius liberalitatis & eleemosynarum inæstimatae largitiones, & captiūorum redēptiones, quodque sine magna recompensatione nullius eorum opes vel substantiam oblatam contigerit, suis impensis sese atque suos transfigens, etiam Basilicas exstrueret, destruetasque reædificaret, omnia hæc quantæ venerationis, quantæ admirationis habita sint, cum gaudio referebat.

Igitur de mane consurgens Episcopus, & cum gratiarum actione Missas celebrans, conuenientes ciues iterum alloquuntur, & pronus atque obedientes ad omnia inuenit. Quicunque enim apostasiæ sese vitio inquinauerant, Spiritus sancti virtute faciente, compuncti per manus impositionem in fonte lacrymarum suarum loti, Ecclesia suæ reformantur. Pueri vero, & quicunque Sacramentum Baptismi nondum erant consecuti, baptizantur, fana destruntur, Ecclesiarum fracturæ solidantur, & si quæ destructæ fuerant, reparantur. Omnis ergo populus, iam quasi virynus, id ipsum sapiebat in Domino; gaudet Episcopus, lætantur Sacerdotes, magnificata sunt in consilio iustorum opera Domini.

De

*Apostata re-
conciliantur
Ecclesia.
Resurrexit
Christianis-
mus.*